

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžnč/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010117
Dátum vydania rozhodnutia:	18.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013010117.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Y., bytom J., zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Váškom, so sídlom advokátskej kancelárie Podjavorinskej 3, Prievidza, proti odporkyni Sociálnej poisťovni - ústredie, ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, v konaní proti nečinnosti odporkyne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Návrhom zo dňa 20.08.2013 žiadala navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu uložiť odporkyni povinnosť doručiť jej rozhodnutie o invalidnom dôchodku do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia spolu s povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania.

Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. 12Sd/72/2012-51 zo dňa 08.11.2012 v spojení rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 4So/9/2013 zo dňa 17.04.2013 bolo zrušené rozhodnutie odporkyne č. 885 926 8385 zo dňa 12.01.2012 vydané vo veci jej invalidného dôchodku a vec bola odporkyni vrátená na ďalšie konanie.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.05.2013 a odporkyňa mala vo veci vydať nové rozhodnutie do 60 dní podľa § 210 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

Poukázala na to, že odporkyňu opakovane upozorňovala na blížiaci sa koniec zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia podľa § 210 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. a následne žiadala aj vydanie nového rozhodnutia už po uplynutí zákonnej lehoty listami č. 802/299 zo dňa 23.07.2013 a č. 802/326 zo dňa 06.08.2013 pričom do dnešného dňa odporkyňa nové rozhodnutie nevydala a absolútne nezákonne listom č. 885 926 8385 0 zo dňa 01.08.2013 oznámila predĺženie lehoty podľa § 210 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., pričom ako dôvod predĺženia lehoty odporkyňa uviedla, že nebol vypracovaný nový lekársky posudok, a preto nemôže rozhodnúť.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení namietala, že vo veci nebola nečinná a sústavne vo veci konala. Trvala na tom, že realizácia rozsudku najvyššieho súdu č. k. 4So/9/2013-81 zo dňa 17.04.2013 bola uskutočňovaná bez prieťahov, o čom boli navrhovateľka a jej právny zástupca vždy včas informovaní.

Poukázala na to, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4So/9/2013-81 zo dňa 17.04.2013 bol Sociálnej poisťovni doručený dňa 30.05.2013. Z dôvodu, že sa dávkový spis navrhovateľky v čase doručenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nachádzal na Najvyššom súde Slovenskej republiky, Sociálna poisťovňa si ho dňa 03.06.2013 vyžiadala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky Sociálnej poisťovni dňa 03.06.2013 oznámil, že dávkový spis sa už nachádza na Krajskom súde v Trenčíne. Toho istého dňa bol dávkový spis vyžiadaný od krajského súdu a dávkový spis bol Sociálnej poisťovni doručený dňa 10.06.2013.

Listom zo dňa 14.06.2013 Sociálna poisťovňa požiadala pobočku Sociálnej poisťovne o opätovné posúdenie zdravotného stavu navrhovateľky, t. j. o realizáciu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4So/9/2013 zo dňa 17.04.2013 a kópia listu bola zaslaná aj na vedomie právneho zástupcovi navrhovateľky.

Podľa oznámenia posudkovej lekárskej sociálneho poistenia zo dňa 31.07.2013 (MUDr. A.) bola navrhovateľka predvolaná na posúdenie zdravotného stavu na deň 22.07.2013, nakoľko však mala na 05.08.2013 plánované ešte odborné vyšetrenie, bola preobjednaná na 07.08.2013 o 12:30 hod..

Listom zo dňa 01.08.2013 bolo navrhovateľke oznámené, že vzhľadom na nevypracovaný posudok posudkovým lekárom sociálneho poistenia, Sociálna poisťovňa predlžuje lehotu na opätovné posúdenie nároku na invalidný dôchodok podľa § 210 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., o čom bol informovaný aj právny zástupca navrhovateľky.

Dňa 23.08.2013 bol Sociálnej poisťovni doručený posudok posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Prievidza zo dňa 07.08.2013, podľa ktorého je navrhovateľka invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení od 05.02.2013 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Na základe uvedeného posudku bol opätovne posúdený nárok navrhovateľky na invalidný dôchodok.

Rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 885 926 8385 0 zo dňa 06.09.2013 bola navrhovateľke podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov zamietnutá žiadosť o invalidný dôchodok z dôvodu, že navrhovateľka nezískala potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia podľa § 72 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. Predmetné rozhodnutie bolo navrhovateľke expedované dňa 17.09.2013 a jej právneho zástupcovi dňa 20.09.2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 7 ods. 3 v spojení s § 11 ods. 1 a § 246 ods. 2 písm. b/ OSP) preskúmal podaný návrh v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených a zistil, že odporkyňa vydala vo veci navrhovateľky dňa 06.09.2013 nové rozhodnutie (č. 885 926 8385 0), ktorým žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zamietla z dôvodu, že navrhovateľka nezískala potrebný počet rokov obdobia dôchodkového poistenia.

Podľa § 250t ods. 6 OSP predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie a zároveň rozhodne o trovách konania.

Podaním z 30.10.2013 doručeným súdu dňa 04.11.2013 vzala navrhovateľka návrh na začatie konania späť, konanie žiadala zastaviť a priznať jej trovy konania vo výške 203,64 Eur.

Podľa § 96 ods. 1 OSP navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa ods. 2 cit. ust. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V súlade s citovanými ustanoveniami súd konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, navrhovateľke nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia ani podľa ods. 2 cit. ustanovenia s poukazom na ust. § 150 ods. 1 OSP, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa odvolací súd videl v preukazovaní skutočností vyplývajúcich z vyjadrenia odporkyne, že vo veci vydania nového rozhodnutia po zrušení jej predchádzajúceho rozhodnutia nebola nečinná; bez očividných prietáhov naznačujúcich bezdôvodnú pasivitu vykonávala efektívne procesné úkony nepochybne smerujúce k vyžadovanému rozhodnutiu založenom na posudku posudkového lekára, o svojom postupe navrhovateľku a jej právneho zástupcu priebežne informovala a aj keď rozhodnutie napokon vydala po lehote vyplývajúcej z ust. § 210 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., ale v rámci predĺženej lehoty v zmysle citovaného ustanovenia, jej postup pred podaním návrhu na súd na začatie konania o nečinnosť podľa § 250t OSP nemohol objektívne vyvolávať pochybnosti o úmysle vydať rozhodnutie, ktorý by odôvodňoval nevyhnutnosť domáhať sa rozhodnutia touto cestou, ale skôr nasvedčuje pochopiteľnej snahe navrhovateľky o urýchlenie tohto procesu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.